

یادداشت

تکلیف اینترنت چه می‌شود؟

سیحان فروغی

تحلیلگران اقتصاد دیجیتال

گردش مالی شبکه‌های اجتماعی در ایران ۱۳۰ هزار میلیارد تومان است؛ یک سوم درآمد نفتی ایران در سال ۱۴۰۲. جز این، شبکه‌های اجتماعی در ایران ۳۰۷ میلیون شغل ایجاد کرده‌اند. چنین گردش مالی‌ای و این تعداد شغل در حالی است که حدود هشت سال از فیلترینگ بسته‌وگر بسته شبکه‌های اجتماعی و پیام‌رسان‌ها در ایران می‌گذرد و کیفیت اینترنت در ایران نه‌تنها رو به بهبود نیست، بلکه مدام در حال کاهش است.

بر اساس گزارش سازمان تنظیم مقررات، سرعت اینترنت سیار نسبت به سال گذشته ۲۳ درصد کاهش یافته است. گزارش ۲۰۲۳ surfshark هم نشان می‌دهد رتبه کیفیت اینترنت در ایران از ۱۲۱ کشور جهان، ۱۰۴ است و حتی پایین‌تر از بوركینافاسو قرار دارد. اما کاربران اینترنت در ایران تنها با کیفیت پایین و کاهش پهنای باند دست‌وپنجه نرم نمی‌کنند؛ اینترنت در ایران فیلتر است. اگرچه اکثر اوقات به مدد فیلترشکن‌های متعدد می‌توان به شبکه‌های اجتماعی وصل شد، اما گاهی «پلتفرم‌ها را طوری می‌بندند که با هیچ فیلترشکنی باز نمی‌شود».

با این همه، گزارش سال ۱۴۰۲ دیتاک اعداد جالبی را ارائه می‌دهد. بر اساس این گزارش، در سال ۱۴۰۲ گردش مالی ایرانیان در شبکه‌های اجتماعی حدود ۱۳۰ هزار میلیارد تومان بوده است. برای بزرگی این عدد کافی است بدانیم در این سال، میزان درآمد ایران از محل فروش نفت ۴۰۹ هزار میلیارد تومان بوده است. عددی که نشان می‌دهد گردش مالی شبکه‌های اجتماعی در ایران معادل یک‌سوم درآمد حاصل از فروش نفت بوده است و شاید اگر فضای فیلترینگ و محدودیت اینترنت در میان نبود، مردم ساده‌تر و راحت‌تر می‌توانستند با فعالیت در شبکه‌های اجتماعی برای خود شغلی ایجاد کنند و چرخ اقتصاد را به گردش درآورند.

آمار ایجاد اشتغال شبکه‌های اجتماعی در ایران در خور تأمل است و آخرین عددها می‌گوید شبکه‌های اجتماعی در ایران ۳۰۷ میلیون شغل ایجاد کرده‌اند. اگرچه فیلترینگ‌های گاه‌وبیگاه یک‌سوم این تعداد از مشاغل را نابود کرده است، یعنی درست در همان سالی که دولت سیزدهم وعده ایجاد اشتغال یک میلیون را داده بود، فیلترینگ اینترنت، یک میلیون کسب‌وکار اینترنتی را از بین برد و نابود کرد. با این همه، در یکی دو سال گذشته، کسب‌وکارهای اینترنتی دوباره خود را احیا کردند و مهاجرت معکوس مردم به شبکه‌های اجتماعی آغاز شد.

این مسئله را کارشناسان از زاویه دیگری هم نگاه می‌کنند. دولت برای ایجاد رشد اقتصادی به ایجاد اشتغال نیاز دارد و برای ایجاد اشتغال به سرمایه‌گذاری. هزینه ایجاد اشتغال در ایران بالا و البته متفاوت است. اگر گفته‌های اقتصاددانان را ملاک قرار دهیم، هزینه ایجاد شغل در ایران بسیار متفاوت است؛ ۵۰۰ میلیون تومان برای ایجاد یک شغل تعاونی گرفته تا هزینه سه میلیارد تومانی برای ایجاد یک شغل صنعتی پایدار. اما در شرایطی که سرمایه‌چندانی در بخش دولتی و خصوصی برای اشتغال‌آفرینی وجود ندارد، افراد با اندک سرمایه‌ای کسب‌وکار اینترنتی راه انداخته و چرخ اقتصاد خود و خانواده‌شان را به گردش درآورده‌اند.

اما فیلترینگ اینترنت آن‌گونه که هیچ فیلترشکنی آن را باز نکند، یا کوچ همیشگی به شبکه‌های مجازی داخلی، همان امری است که این ۳۰۷ میلیون شغل و آن ۱۳۰ هزار میلیارد تومان گردش مالی را تهدید می‌کند. اینجاست که بسیاری از این کسب‌وکارها و ما، فعالان اقتصاد دیجیتال، این اجازه را داریم که از کاندیداهای ریاست‌جمهوری بیرسیم برنامه هرکدام از شما برای شبکه‌های اجتماعی چیست؟ چه برنامه‌ای برای اینترنت داید و دکه قطع اینترنت دست شماست یا در جایی خارج از دولت قرار دارد؟ باید بدانیم که برای قطع‌نشدن اینترنت و برای چرخیدن چرخ اینترنت اقتصاد دیجیتال، به چه چیزی نیاز دارید؟ چگونه قرار است زیرساخت‌ها را توسعه دهید؟ مبادا امروز وعده رشد اقتصاد دیجیتال بدهید و در دولت‌نشان همایش‌های متعدد برگزار کنید، اما در نهایت همانی بشود که در چند سال گذشته همه ما تجربه کردیم؛ تجربه‌های متعدد فیلترینگ و قطع مکرر اینترنت.

هم‌تورم بالاست و هم معیشت مردم تحت فشار. فشارهای خارجی بالا گرفته و درمان و سلامت هزار اولویت دیگر پیش پای دولت جدید است. اما من معتقدم اینترنت و رویکرد دولت جدید به آن، نه یک کلیشه است و نه یک سؤال و خواسته حاشیه‌ای، بلکه یک موضوع اصلی و مهم است که هرکدام از کاندیداها باید صریح و دقیق به آن پاسخ دهند. اما آنچه تا اینجا درباره اینترنت در مناظره‌ها عنوان شده، کلیات و بایدهایی بوده که نه مخاطب آن مشخص بوده و نه رویکرد کاندیداها را مشخص می‌کند. ما فعالان اقتصاد دیجیتال و کاربران اینترنت، نه حمایت دولتی می‌خواهیم، نه معافیت مالیاتی و نه تسهیلات بانکی. لطفاً دستتان را از روی دکه قطع و تضعیف اینترنت بردارید و بی‌خیال فیلترینگ شوید، ما خودمان راهمان را باز می‌کنیم.

شرق: ۱۴۰ اقتصاددان با اشاره به تورم فزاینده، بی‌کاری گسترده، کاهش ارزش پول و مشکلات عدیده اقتصادی در بیانیه‌ای اعلام کردند که این مسئله باعث گسترش جمعیت زیر خط فقر شده است و بسیاری از ایرانیان را نسبت به آینده مستأصل و ناامید کرده است. آنها در ادامه با اشاره به ضرورت رفع تحریم‌های اقتصادی، از مسعود پزشکیان، نامزد چهاردهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری، حمایت کردند. ۱۴۰ اقتصاددان با خطاب قرار دادن مردم ایران در این بیانیه نوشتند: «به خوبی می‌دانیم تورم فزاینده، بی‌کاری گسترده به‌ویژه میان جوانان عزیز تحصیل‌کرده، افزایش جمعیت زیر خط فقر، کاهش ارزش پول، هزینه کم‌رشدن مسکن، انواع تبعیض‌ها و نابرابری‌ها، فرار سرمایه‌ها، مهاجرت نخیکان، و در نهایت افت شدید رشد اقتصادی امروز و فردای کشور را تیره ساخته است. این مصائب مردم را خسته و یأس را جایگزین امید ساخته است. تشکیل دولتی با اهداف روشن توسعه‌ای و ملززم به بهبود وضعیت زندگی مردم می‌تواند به‌تدریج گره از مشکلات کشور بگشاید. اگر مشکلات و چالش‌های امروز ناشی از انتخاب‌های جمعی گذشته است، برون‌رفت و حل این چالش‌ها نیز نیازمند انتخاب‌های جمعی هوشمندانه و عاقلانه است. انتخابات، به‌رغم همه محدودیت‌ها، فرصتی است تا از مسیر یک تصمیم جمعی آگاهانه مسیر متفاوتی نسبت به گذشته، برای خود و فرزندانمان بسازیم. به این علت، امضاکنندگان این بیانیه از هم‌وطنان عزیز دعوت می‌کنند تا با مشارکت در انتخابات، فرصت جدیدی برای ایران عزیز خلق کنیم. ما اعتقاد داریم که پایبندی به مجموعه‌ای از اصول اقتصادی شرط لازم برای تحقق این آینده متفاوت است». آنها در ادامه تأکید کردند که «سوابق اجرایی و رویکرد دکتر مسعود پزشکیان نشان از باورمندی به اصول زیر و توانایی در تحقق این اصول دارد:

۱. حاکمیت قانون: حاکمیت قانون مهم‌ترین عامل ثبات‌بخشی و پیش‌رشد هر جامعه و قانون‌مندکردن مراکز قدرت موجب امیدآفرینی برای اقشار فرودست است. با اینکه می‌دانیم بخش محدودی از حاکمیت قانون در اختیار قوه مجریه است؛ همین بخش تأثیری عمیق بر زندگی روزمره و قوام‌بخشی به مناسبات اقتصادی کشور دارد.

۲. خروج از انزوا و تعامل با جهان: سیاست خارجی کشور باید علاوه بر تنش‌زدایی، فرصت‌آفرینی برای تعامل اقتصادی گسترده با طیف وسیعی از کشورهای جهان، به‌ویژه کشورهای توسعه‌یافته را در دستور کار قرار دهد. بدون رفع تحریم‌های نظامی، امکان استفاده از منابع و فرصت‌های اقتصاد جهانی برای ساختن آینده‌ای متفاوت ناممکن است. اقتصاد و مردم ما از تحریم‌ها به‌شدت متضرر شده‌اند. هرچند به انزوا کشاندن اقتصاد ایران خواست نظام سلطه جهانی است؛ اما نیروهایی در داخل میهن‌ساز این وضعیت بوده‌اند. خروج از این وضعیت برای بهبود همه شاخص‌های اقتصادی ضروری است.

۳. انضباط پولی، ارزی و بودجه‌ای دولت: کسری بودجه مزمن و ساختاری دولت و شرکت‌های زیان‌ده دولتی و تأمین مالی آن از طریق نظام بانکی، روزمرگی در مقررات‌گذاری ارزی و بی‌انضباطی‌های پولی و بانکی، مهم‌ترین علل بی‌ثباتی کلان و تورم مزمن در اقتصاد ایران‌اند. ارتقای اقتدار سیاسی و استقلال عملیاتی بانک مرکزی، افزایش کارآمدی و شفافیت و انضباط‌بخشی به هزینه‌های دولت، کنترل پایدار کسری بودجه، و مدیریت حرفه‌ای و غیرسیاسی نظام پولی و ارزی، لازمه ارتقای سلامت و کارایی نظام پولی و مالی کشور است.

۴. بهبود محیط کسب‌وکار: فعالیت گسترده و غیرشفاف نهادهای عمومی غیردولتی در بازارها، تعارض منافع گسترده در بخش عمومی، بی‌ثباتی قوانین، مقررات زائد و اختلال‌زا، ناکارآمدی دستگاه‌های نظارتی، انحراف خصوصی‌سازی، و فساد اداری، رشد بخش خصوصی را محدود و افق سرمایه‌گذاری را تاریک کرده‌اند. رونق‌بخشی به تجارت خارجی، جان‌بخشیدن به رشد اقتصادی، اشتغال‌زایی پایدار و کاهش فقر در مقیاس کلان، مستلزم میدان‌دادن به بنگاه‌های اقتصادی کاملاً خصوصی، مقررات‌زدایی از محیط کسب‌وکار، تسهیل سرمایه‌گذاری در اقتصاد دیجیتال، حمایت از توسعه استارت‌آپ‌ها، پایدارسازی زنجیره‌های ارزش و تسهیل ورود و خروج بنگاه‌های اقتصادی است.

۵. رقابت: ایجاد یک ساختار رقابتی، شرط لازم برای رشد بلندمدت اقتصادی است. سیاست‌گذاری در این حوزه باید مبتنی بر شفافیت در بهره‌مندی از فرصت‌ها، عادلانه‌بودن داور، نه منصفانه‌بودن مقررات و سخت‌گیری ارکان حاکمیت در برابر تعارض منافع باشد. بنگاه‌های بخش عمومی نباید از مسیر ایجاد انحصار، دسترسی به اطلاعات درونی، سوءاستفاده از

تعدادی از اقتصاددانان با اشاره به شرایط وخیم اقتصاد ایران و لزوم رفع انسداد از اقتصاد کشور در بیانیه‌ای از مسعود پزشکیان حمایت کردند

حمایت ۱۴۰ اقتصاددان از نامزد اصلاح طلبان

اهرم‌های سیاسی و امنیتی، و تبعیض در دسترسی به منابع مالی و فرصت‌ها، با بخش خصوصی رقابت کنند.

۶. مبارزه با فساد: فساد در ایران بیش از هر چیز از عدم شفافیت بخش عمومی غیردولتی، توزیع رانت‌های حاکمیتی، تقدم‌بخشی اعطای فرصت‌های اقتصادی به نیروهای خودی، تسلط اقتصاد دستوری، قیمت‌گذاری گسترده و سازوکارهای غلط در تخصیص منابع متأثر است. مبارزه با فساد باید بر حذف این سازوکارها در بازارهای مختلف متمرکز شود.

۷. حمایت اجتماعی کارآمد و پایدار: حاکمیت، به نام قانون و اخلاق، موظف به تحقق عدالت اجتماعی و تأمین حداقل معیشت و تسهیل دسترسی به آموزش و درمان در سطوح مختلف اجتماع، مستقل از مذهب، قومیت و جنسیت به منظور کاهش نابرابری و ثبات و پایداری اجتماعی، اقتصادی و سیاسی است. نباید حمایت اجتماعی و توانمندسازی گروه‌های کم‌درآمد و نیازمند منوط به تحقق رشد در آینده شود.

۸. شفافیت و پاسخ‌گویی: شفافیت در حکمرانی اقتصادی، در فرایندهای تصمیم‌گیری و دسترسی به اطلاعات به ویژه داده‌های مالی، از یک سو و پاسخ‌گویی ارکان قدرت به موکلین خود، مهم‌ترین عوامل ارتقای سرمایه اجتماعی و جلوگیری از وقوع فسادند. پاسخ‌گویی به رسانه‌ها، شکل‌های سیاسی، صنفی و حرفه‌ای و سایر نهادهای مردمی تنها احتمال فساد را کاهش نمی‌دهد؛ دولت را نیز از دانش عمومی بهره‌مند می‌سازد. دولت‌های کارآمد، شفاف، پاسخ‌گو و شوا ه‌سهند.

۹. توانمندسازی نظام دیوان‌سالاری کشور و شایسته‌سالاری: توانمندسازی نظام دیوان‌سالاری کشور، در گرو به‌کارگیری افراد در سطوح تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی، بر مبنای توانمندی‌های حرفه‌ای، فارغ از گرایش‌های سیاسی و سگاتکه قومی، و تمکین بخش سیاسی به بخش کارشناسی است.

آنها همچنین نوشتند: «اقتصاد ایران از بی‌ثباتی در سیاست‌ها به شدت رنج می‌برد. اختلاف‌نظر مسئولان یکی از علل بی‌ثباتی ختمشی‌ها و شکست در سیاست‌هاست. بسیاری از طرح‌های بزرگ ملی و بین‌المللی در غیاب راهکاری برای فیصله‌بخشی به اختلاف نظر مسئولین متوقف مانده‌اند. پایبندی به این اصول راهما می‌تواند محور اجماع‌سازی در سطح حاکمیت و موفقیت در اداره اقتصاد کشور و ميثاق جدیدی بین رئیس‌جمهور با مردم برای اداره اقتصادی کشور باشد. تنها در این صورت است که می‌توان به آینده‌ای متفاوت با گذشته امیدوار بود. در صورت ناپدیدانگاشتن هریک از این اصول نه‌گانه، وعده بهروزی و بهبود معیشت مردم توهمی بیش نخواهد بود. در فقدان این اصول خصوصی‌سازی تبدیل به خصوصی‌سازی، حمایت از صنایع داخلی منجر به توزیع رانت نامولد، تزریق تسهیلات و بودجه انبساطی موجب افزایش حجم پول و تورم، چابک‌سازی و جوان‌سازی مقارن با ناتوان‌سازی، و مقررات‌زدایی منتهی به سلطه انحصار بر زندگی مردم می‌شود. برای تحقق اصول فوق و رفه‌زدن دوران تازه برای ایران عزیز در انتخابات شرکت کنیم. اسامی ۱۴۰ اقتصاددان امضاکننده این بیانیه به این شرح است:

سید عزیز آرمن دانشگاه شهید چمران اهواز، حسین اصغریور دانشگاه تبریز، زهرا افشاری دانشگاه الزهرا، سید مرتضی افقه دانشگاه شهید چمران اهواز، سید جواد آقاجری دانشگاه شهید چمران اهواز، الله محمد آقائی مدرس دانشگاه و پژوهشگر اقتصاد دارانی، نعمت‌الله اکبری دانشگاه اصفهان، قدرت‌الله اسام‌وردی دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز، احمدرضا باقریان دانشگاه اصفهان، محمود بت‌شکن دانشگاه اصفهان، لطفعلی بخشی دانشگاه علامه طباطبائی، رسول برادران حسن‌زاده دانشگاه آزاد اسلامی، حمید برادران شرکا، دانشگاه علامه طباطبائی، داود بهبودی دانشگاه تبریز، محمدباقر بهشتی دانشگاه تبریز، یاسر پاکدامن دانشگاه علامه طباطبائی، سیدعلی پایتختی اسکویی دانشگاه آزاد واحد تبریز، حسین پناهی دانشگاه تبریز، جهان‌میر پیش‌بین دانشگاه شهید چمران اهواز، مهدی تکیه دانشگاه علامه طباطبائی، علی چشمی دانشگاه فردوسی مشهد، علی حاجی‌نژاد دانشگاه گیلان، سید غلامحسین حسنتاش مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی، محمود ختانی دانشگاه علامه طباطبائی، مسعود خدایانه دانشگاه شهید چمران اهواز، بدانه دادگر دانشگاه شهید بهشتی، سهراب دل‌انگیزان دانشگاه رازی، محمدعلی دهقان‌دهنوی دانشگاه علامه طباطبائی، مراد راهداری دانشگاه پیام نور، محسن رنایی

دانشگاه اصفهان، مسعود روغنی‌زنجانی مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی، مجید رنوف‌مهر دانشگاه کرمان، شهریار زروکی دانشگاه مازندران، عبدالحسین ساسان دانشگاه اصفهان، محمد ستاری‌فر دانشگاه علامه طباطبائی، سید محسن سجادی دانشگاه مفید، بهرام سبحانی دانشگاه تربیت مدرس، رحمان سعادت دانشگاه سمنان، حسن سماورچی دانشگاه یزد، ولی‌الله سیف دانشگاه علامه طباطبائی، هوشنگ شجری دانشگاه اصفهان، مصطفی شریف دانشگاه علامه طباطبائی، محمدحسین شریف‌زادگان دانشگاه شهید بهشتی، حسین صادقی دانشگاه تربیت مدرس، بهروز صادقی عمروآبادی دانشگاه شهید چمران اهواز، اسماعیل صفزراده دانشگاه الزهرا، سعید صمدی دانشگاه اصفهان، جغت‌اله صیدی مدیر ارشد بانکی، حسن طائی دانشگاه علامه طباطبائی، لطفعلی عاقلی دانشگاه تربیت مدرس، جعفر عبادی دانشگاه تهران، حسین عباسی‌نژاد دانشگاه تهران، حسین عبدالغفوربیزی مدرس دانشگاه صنعتی شریف، مرتضی عزتی دانشگاه تربیت مدرس، احمد عزیزی مدرس دانشگاه فطرس دانشگاه علامه طباطبائی، حمید کردبچه دانشگاه الزهرا، زهرا کریمی‌موفاری دانشگاه مازندران، سید ضیاءالدین کیاالحسینی دانشگاه مفید، محمدتقی گیلک دانشگاه مازندران، محمدرضا لطفعلی‌پور دانشگاه فردوسی مشهد، علی ماهر دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی حوزه اقتصاد سلامت، پرویز محمدزاده دانشگاه تبریز، بابیزدر مردوخی اقتصاددان و پژوهشگر اقتصادی، سیدمحمدحسن مصطفوی دانشگاه تربیت مدرس، شهرام معینی دانشگاه اصفهان، سعید ملک‌الساداتی دانشگاه فردوسی مشهد، میرحسین موسوی دانشگاه الزهرا، احمد میدری معاون سابق وزارت رفاه، کرم میرزایی دانشگاه صنعت نفت، جغت‌اله میرزایی دانشگاه علامه طباطبائی، سیدمحمدباقر نجفی دانشگاه رازی، کامران ندردی دانشگاه امام صادق، شیرین نصرت‌نژاد دانشگاه علوم پزشکی تبریز حوزه اقتصاد سلامت، جابر نوروزی دانشگاه آزاد اسلامی، فرهاد نیلی مدرس دانشگاه صنعتی شریف، بهروز هادی‌نوز دانشگاه علامه طباطبائی، محمد هادیان دانشگاه علوم پزشکی ایران حوزه اقتصاد سلامت، محمود یوسفی دانشگاه علوم پزشکی تبریز حوزه اقتصاد سلامت، محمدرضا یوسفی‌شیخ‌رباط دانشگاه مفید، سید بابک ابراهیمی دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، اسداله احمدی دانشگاه پیام

نور، محمدطاهر احمدی‌شاده‌میری دانشگاه فردوسی مشهد، نصرت اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی، ژاله زارعی پژوهشکده پولی و بانکی بانک مرکزی، اعظم احمدیان پژوهشکده پولی و بانکی بانک مرکزی، ایلناز ابراهیمی پژوهشکده پولی و بانکی بانک مرکزی، مریم همتی پژوهشکده پولی و بانکی بانک مرکزی، محمد ارباب افضلی پژوهشکده پولی و بانکی بانک مرکزی، مهدی بختیار پژوهشکده پولی و بانکی بانک مرکزی، حمید زمان‌زاده پژوهشکده پولی و بانکی بانک مرکزی، مهشید شاهچرا پژوهشکده پولی و بانکی بانک مرکزی، زهرا خوشنود پژوهشکده پولی و بانکی بانک مرکزی، علی ارشددی پژوهشکده پولی و بانکی بانک مرکزی، بهرنگ اسدی پژوهشگر اقتصاد مالی، احسان اسدی پژوهشگر اقتصادی بازار سرمایه، اکبر افتخاری پژوهشگر مالی، حسین امیر رحیمی پژوهشگر اقتصادی، سعید امیریان پژوهشگر اقتصادی، حمید امین اسماعیلی جهاد دانشگاهی، عطااله بابایی پژوهشگر اقتصادی بازار سرمایه، احسان برین پژوهشگر اقتصادی بازار سرمایه، معصومه پاشا پژوهشگر اقتصاد انرژی، علیرضا توکلی‌کاشی پژوهشگر و کارشناس بازار سرمایه، مهرداد حاجی‌زاده‌فلاح پژوهشگر علوم بانکی، علی حجتی پژوهشگر اقتصادی، سعید درخشانی پژوهشگر مالی، ناصر ذاکری پژوهشگر اقتصاد و روزنامه‌نگار، محسن راجی‌اسدآبادی مدرس پژوهشگر اقتصادی، عباس سلیمیان پژوهشگر اقتصادی، علی سنگینیان پژوهشگر و کارشناس بازار سرمایه، محسن سیروس پژوهشگر اقتصاد اجتماعی، اسماعیل شجاعی پژوهشگر اقتصاد و رسانه، سیدمحمدرضا شریفی پژوهشکده امام و انقلاب، علیرضا عبدالزاده پژوهشگر اقتصاد توسعه، اصغر فخریه کاشان مشاور سابق وزیر راه و شهرسازی، رضا کاشف پژوهشگر اقتصادی، امین کاوئی پژوهشگر اقتصادی، رضا مجیدزاده پژوهشگر اقتصادی، حسن قمیعی اسفندآبادی پژوهشگر، محمد ملانوری پژوهشگر اقتصادی، بهنام ملکی پژوهشگر اقتصاد رسانه، حامد منجم پژوهشگر اقتصادی حوزه صندوق‌های بازنشستگی، سیدهادی موسوی‌تیک پژوهشگر اقتصادی مرکز پژوهش‌های مجلس، محمد ناطقی پژوهشگر اقتصادی، مهدی نجاتیان پژوهشگر اقتصادی، ابراهیم نمدی پژوهشگر اقتصادی، سعیده هوشمند پژوهشگر اقتصادی، اسداله الوندی‌زاده پژوهشگر اقتصادی و مالی بانک مسکن.

آگهی دعوت شرکت صنایع پزشکی مهرگان طب رازی با

مسئولیت محدود به شماره ثبت ۶۱۵۲۹۳ به شناسه ملی

۰۴۶۵۸۸۱۰۰۰ جهت تشکیل مجمع عمومی فوق العاده

بدین وسیله اذکلیه شرکا، شرکت صنایع پزشکی مهرگان طب رازی با مسئولیت

محدود به شماره ثبت ۶۱۵۲۹۳ به شناسه ملی ۰۴۶۵۸۸۱۰۰۰ دعوت می‌شود تا

در جلسه مجمع عمومی فوق العاده که در تاریخ ۱۴۰۳/۴/۱۷ ساعت ۱۰:۰۰ در محل

قانونی شرکت تشکیل می‌گردد حضور به همراه ساند.

دستور جلسه مجمع عمومی فوق العاده ساعت ۱۰:۰۰

۱_ تصویب اساسنامه جدید

و سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی فوق العاده می‌باشد.

هیئت مدیره

گزارش

عباس آخوندی وزیر اسبق راه و شهرسازی: کاسبان تحریم هواپیمای کهنه راگران خریدند

عباس آخوندی، وزیر راه و شهرسازی دولت حسن روحانی، در گفت‌وگویی با تلویسیون گفت که «کاسبان تحریم هواپیماهایی را که ۳۰ سال قدیمی‌تر از هواپیماهای خریداری‌شده ما بودند، از تایلند با مبلغ ۳۰ میلیون دلار اضافه‌تر خریداری کردند؛ یعنی برای هر هواپیما پنج میلیون دلار گران‌تر، بعد همین‌ها می‌گویند ما انقلابی هستیم».

او با اشاره به وضع وخیم صنعت هوایی ایران گفت: «بعد از دوره آقای خاتمی سیستم هوانوردی ایران نوسازی نشده بود. ما نیاز داشتیم کل این سیستم را نوسازی کنیم و فقط ۲۴ میلیون دلار روی نوسازی سیستم راداری ایران سرمایه‌گذاری کردیم».

وزیر اسبق راه و شهرسازی ادامه داد: «در آن زمان روزانه ۴۰۰ هواپیما از آسمان ایران عبور می‌کرد که ما این عدد را به هزار و ۳۵۰ هواپیما رساندیم، می‌گویند درآمد عبور هر هواپیما از آسمان ایران برای ما هزار دلار درآمد داشت؛ یعنی در کمتر از یک سال تمام سرمایه‌گذاری که انجام داده بودیم، برگشت داده می‌شد».

آخوندی تأکید کرد: «من به فکر این بودم که در یک‌گام بزرگ نتوانیم با هواپیمایی ترکیش، امارات و قطر رقابت کنیم و با خرید ۲۰۰ هواپیما بتوانیم ناوگان را یک‌دفعه نوسازی کنیم تا در شان ملت بزرگ ایران شود».

او در ادامه گفت: «ما با بویینگ مذاکره مستقیم کردیم و در تهران هم با هم قرارداد بستیم. کسی باورش نمی‌شد که بویینگ در تهران را ما قرارداد ببندد. این قرارداد از سال ۲۰۱۸ تا سال ۲۰۲۶ تنظیم شد بود. برای پرداخت این قرارداد پول نقد این داشتیم و باید فاینانس بین‌المللی انجام می‌شد و براساس عملکرد هواپیما قرار بود انجام شود؛ یعنی از محل عملکرد هواپیما پول کل خرید پرداخت شود».

این وزیر سابق همچنین گفت: «ما حتی با بویینگ صحبت کردیم که اگر نتوانستیم تأمین مالی بین‌المللی کنیم، خود بویینگ در این حوزه کمک کند. همچنین ایران خرید صد فروند ایرباس قرارداد بسته بودیم که هنوز این قرارداد وجود دارد اما بعد از آن یک عده در ایران در زمین اسرائیل بازی کردند و ایران را ناامن کردند. مرتب شرکت‌ها را تهدید کردند، در مجلس جشن آتش‌زدن برجام راه انداختند و همچنین بحث نیرویست به اف‌ای‌تی‌اف را مطرح کردند».

آخوندی گفت: «یک گروهی آن‌قدر قدرتمند هستند که قانون مصوب مجلس را رد کنند. بویینگ و ایرباس دیدن ریسک این کارها بالا است؛ این مملکت یک ملت و یک دولت دارد. وقتی مجلس تصویب کرد چطور یک عده‌ای قانون را نقض کردند؟».

او ادامه داد: «من فکر نمی‌کردم ایرباس و بویینگ با ایران‌ایری که ۴۰ سال است با جهان قطع ارتباط است، چنین تعاملی انجام دهند. این نشان می‌دهد ایران در دنیا معتبر است، ما در بحث ناوگان ریلی ۱۶ میلیارد دلار قرارداد و تقاهم‌نامه امضا کردیم.

اینها اعداد بزرگی است. اتفاق بزرگی در حال رخ‌دادن نبود. فقط دو میلیارد دلار نوسازی ریلی برای خط تهران- برقی‌کردن این خط امضا کردیم. ۱۳ میلیون مسافر در سال در مسیر قطار تهران- مشهد جابه‌جا می‌شد که با این قرارداد به ۳۹ میلیون مسافر می‌رسید».

او تأکید کرد: «همچنین امکان جابه‌جایی ۱۰ میلیون تن بار در سال که وضعیت حمل بار جاده‌ای نیز سامان داده می‌شد. قرارداد خرید ۴۵۰ دستگاه واگن ریل به ارزش ۷۲۰ میلیون دلار با کره در جریان بود و خرید ۵۰ دستگاه لوکوموتیو مسافری با رهبری بانک‌های آلمانی در دستور کار قرار گرفته بود».